

מ"ת 537/02/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד עותמאן

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

מ"ת 537-02-15
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
מוחמד עותמאן
המשיב

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. **מכתב האישום** עולה כי המשיב קשר קשר עם חמישה אחרים לשדוד את רכבו של המתלונן. ביום 16.7.14, באישון הליל, הגיעו המשיב והאחרים לביתו של המתלונן בעודם רעולי פנים והקיפו את רכבו. באותה שעה, ביקש המתלונן להיכנס ברכבו לתוך שער החניה, ברכב ישבו באותה העת שלושת ילדי המתלונן (בני 1.5, 6, 9) כשרעייתו ובתו (בת 13) ירדו מהרכב על מנת לפתוח את השער. אחד מהחבורה נעמד ליד דלת הנהג ובאיומי אקדח הורה למתלונן לצאת מהרכב וירה מספר יריות באוויר. המשיב והאחרים שבו והורו למתלונן לילדיו לצאת מהרכב. המשיב הרים סכין לעבר שני ילדי המתלונן שיצאו מהרכב ורדף אחריהם במנוסתם לכיוון הבית. המתלונן יצא מהרכב ובזרועותיו בנו הפעוט והתרחק מהרכב ביחד עם שלושת ילדיו. רעיית המתלונן, כשבתה לצדה, ביקשה לקחת חפצים מהרכב, המשיב סרב ואיים לפגוע בה באמצעות סכין אך אחד האחרים אפשר לה לקחת את חפציה מהרכב. חלק מהאחרים הקיפו אותן כשבידיהם סכינים ולאחר שהן נטלו מיטלטליהן, דחף אחד מהאחרים את רעיית המתלונן. לאחר מכן, נכנסו המשיב והאחרים לרכב ונסעו מהמקום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה זו.

3. **לטענת המבקשת**, מארג הראיות מגבש לכאורה את העבירות המיוחסות למשיב ובכללו תיעוד אירוע השוד והפללתו בידי חלק מהמעורבים באירוע. הראיות מצביעות על כך שהמשיב אחז בסכין במהלך האירוע. שני מעורבים נוספים מוסרים את שמו ואת כינויו ומתארים את חלקו באירוע לרבות העובדה שאחז בסכין, באופן שעולה בקנה אחד

עם גרסאות המתלונן, רעייתו ובתו בת ה-13. ראה למשל עדותו של פקיה, אשר מסר שכינויו של המשיב הוא "עלקם" וכי המשיב החזיק סכין, דחף את רעיית המתלונן ואמר לה לעזוב את המקום. עדותו של פקיה טומנת בחובה פרטים קטנים התואמים את גרסת המתלוננים ויש בהם להעיד על אמיתות תוכנה, כמו למשל העובדה שמשיב והאחרים לא הצליחו לשחרר את בלם היד בבואם להניע את הרכב. פקיה חוזר את עדותו בחקירה נוספת ובעימות. נוסף על כך, דאס מסר את שמו של המשיב ומתאר את חלקו של המשיב באירוע באופן העולה בקנה אחד עם גרסתו של פקיה. דאס מוסר גרסתו יום קודם לעימות עם פקיה ולמחרת העימות מוסר אמרה נוספת, בה שוב עמד על חלקו של המשיב באירוע אם כי טען שפקיה הוא שקרן. המתלונן ורעייתו לא מזהים את האירוע אך גרסתם בנוגע לרעול הפנים שאיים על רעיית המתלונן בסכין תואמת את גרסאותיהם של פקיה ודאס בנוגע למעורבותו של המשיב וחלקו באירוע. המשיב מאשר כי "עלקם" הוא הכינוי שדבק בו, מאשר את תמונתו אשר הוצגה למפלילים אך מכחיש מעורבותו באירוע ללא שמסר אליבי. המשיב ואביו מוסרים גרסאות סותרות לעניין סכסוך בין המשיב לדאס. ארבעת המעורבים האחרים נעצרו על ידי בית משפט זה, 3 עד תום ההליכים וערר על מעצרים תלוי ועומד לפני בית משפט עליון ושניים אחרים ממתינים לתסקירי מעצר.

לענין עילת המעצר- חומרת העבירות המיוחסות למשיב בצירוף נסיבות ביצוען ועברו הפלילי, מקימות עילת מעצר של מסוכנות. שימוש בנשק חם וקר במהלך ביצוע העבירה מקים עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996. לחובת המשיב עבר פלילי, בין היתר, בעבירות של פריצה, קבלת נכסים שהושגו בפשע והפרת הוראה חוקית; בגין ריצה שני עונשי מאסר בפועל. מכאן עולה חשש לשיבוש הליכי משפט שמעצים נוכח הקשיים בהבאתו של המשיב לדיונים בהליך זה.

4. **ב"כ המשיב** הסכים בדיון לקיומן של **ראיות לכאורה** אך טען לחולשתן. הודעותיהם המפלילות של פקיה ודאס הן הראיות היחידות העומדות לחובת המשיב. בעימות בן פקיה לדאס, פקיה נשמע אומר שהפיל את החזקת הסכין על המשיב והוא רוצה לדפוק אותו, בלשונו, והשניים מתאמים גרסאות. דאס אמנם מוסר גרסה זאת במשטרה יום קודם לעימות אלא שיש לזכור שחלפו ארבעה חודשים ממועד האירוע והשניים מצויים בקשרי חברות, כך שהייתה להם שהות לתאם גרסאות. בעימות פקיה מדריך את דאס מה לומר בחקירתו במובחן ממסירת מידע אינפורמטיבי על שאירע במציאות. פקיה בעל עבר פלילי, לרבות בעבירות של מעשה סדום, ומעיד על עצמו כבעל תעודת "מג'נון". בחקירתו הראשונה מסר דאס גרסה במסגרת תיאום הגרסאות אך לאחר שהסתכסך עם פקיה מסר שמדובר בשקרן כרוני. המשיב ודאס מסוכסכים מגיל צעיר לאחר שדאס הסגיר את המשיב שהסתתר בביתו לידי אביו, האב הכה את המשיב והשיבו לביתו. האב מאשר את הסכסוך וסותר את גרסת המשיב רק בפרטים בהם אינו רוצה להודות. בסופו של

יום, חומר הראיות הונח לפני בית משפט קמא ולפני בית משפט זה במסגרת הערר על מעצר ימים והמשיב שוחרר לביתו בתנאים מגבילים.

לעניין עילת המעצר - טען הסנגור כי חולשתן של הראיות מאפשרת להותיר את תנאי שחרורו של המשיב כפי שנקבעו בחודש ינואר 2015 על כנם. המשיב הופלל ביום 18.11.14 ונעצר רק ביום 28.12.14 ובית משפט שלום קבע שהסבר המשטרה מניח את הדעת באופן חלקי. כתב האישום הוגש אף הוא בשיהוי של כחודש ימים במהלכם היה המשיב משוחרר. מכאן נלמד כי לא קמה עילת מסוכנות המחייבת מעצרו של המשיב.

הכרעה

5. קיימות **ראיות לכאורה** לאירוע השוד ועל פי שני עדים השותפים למעשה, המשיב נטל חלק בשוד. לפיכך קיימות **ראיות לכאורה** נגד המשיב.

טענת ב"כ המשיב בעניין עוצמת הראיות בשל רצון של שני העדים להפלילו אינה מבוססת דיה. עבד אלרחמן פקיה אומר בעימות עם דאס בהתייחסו למשיב: "**בכוונה הוא החביא את הסכין שלו כי לא יהיה בעיות, הוא אבו שרמוטה. אני עוד אזיין אותו**". יש בו תרעומת וכעס כלפי המשיב ורצון לנקום בו, אך אין כאן אמירה על אי השתתפות בשוד או אמירה כי בשל הכעס הוא מעליל עליו.

קיימת עילת מעצר בחוק עצמו.

6. **חלופת מעצר** - נוכח העובדה כי המשיב משוחרר כבר זמן רב יחסית, יש להציע חלופה וזו תיבדק על-ידי שירות המבחן. תסקיר מעצר יוגש עד ליום 12.3.2015.

נקבע לדין מסכם ליום 15.3.2015 בשעה 10:00.

הודע למשיב כי עליו להתייצב במועד זה.

יוזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתנה היום, י' באדר התשע"ה, 01 במרץ 2015, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט

עמוד 3

